28/02/2025

28 Φεβρουαρίου: Εορτάζει η Αγία Κυράννα

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 28 Φεβρουαρίου, η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Βασιλείου του ομολογητού, που διακρίθηκε στον αγώνα κατά της εικονομαχίας, του Αγίου Ιερομάρτυρος Προτερίου, που έζησε τον 5ο αιώνα και ήταν Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας, και της νεοπαρθενομάρτυρος Κυράννας, που θυσιάστηκε για το Χριστό στους χρόνους της Τουρκοκρατίας.

- **Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος**

Η χορεία των Νεομαρτύρων λαμπρύνει και αυτή με το δικό της τρόπο το αγιολόγιο τη Εκκλησίας μας. Χιλιάδες άνδρες και γυναίκες, γέροντες, νέοι, ακόμα και μικρά έδωσαν την ομολογία της πίστεώς τους στο Χριστό και την επισφράγισαν με το αίμα τους και τη ζωή τους.

Η **αγία Νεομάρτυς Κυράννα** είναι μια από αυτούς. Έζησε σε χρόνους χαλεπούς για την Εκκλησία και το Γένος μας, στα μαύρα χρόνια της τουρκοκρατίας, όπου οι βάρβαροι ασιάτες ασκούσαν εξουσία ζωής και θανάτου στους υποδούλους Χριστιανούς και εφάρμοζαν το «νόμο της σπάθας»! Γεννήθηκε στην Αβυσσάκα της Θεσσαλονίκης, τη σημερινή Όσσα Λαγκαδά. Είχε προικιστεί από το Θεό με θαυμαστή εξωτερική ομορφιά και σπάνιο ψυχικό μεγαλείο. Διακρίνονταν από όλα τα άλλα κορίτσια του χωριού για τη σεμνότητά της και την σωφροσύνη της.

Όλοι την αγαπούσαν και τη σέβονταν, εκτός από το μισόκαλο διάβολο, ο οποίος φθόνησε την αγνότητά της. Επειδή δε μπόρεσε να παρασύρει την ίδια σε αισχρούς λογισμούς και αμαρτωλές επιλογές, έγειρε σε κάποιο τοπικό τούρκο διοικητή αστυνομικού τμήματος και εισπράκτορα των φόρων, γενίτσαρο, σφοδρό ερωτικό πάθος για τη σεμνή και όμορφη Χριστιανή νέα. Προσπαθούσε με διάφορες κολακείες να την κατακτήσει. Τις έταζε χρήματα, κοσμήματα, φορέματα και αξιώματα, χωρίς αποτέλεσμα. Μεταχειρίστηκε κατόπιν απειλές για σκληρά και απάνθρωπα βασανιστήρια, ακόμα και το θάνατο, μα εκείνη έμεινε αμετάπειστη και απωθούσε τον έκφυλο τούρκο.

Όσο η Κυράννα αρνιόταν τις ανήθικες προτάσεις του γενίτσαρου, τόσο μεγάλωνε το αμαρτωλό του πάθος για εκείνη. Απογοητευμένος όμως από την άρνηση της κόρης, γεννήθηκε μέσα του φοβερό μίσος για εκείνη, το οποίο έφτανε ως την καταστροφή της. Έβαλε άλλους γενίτσαρους, την οποία συνέλαβαν και την οδήγησαν στη Θεσσαλονίκη να δικαστεί, ότι δήθεν αθέτησε την υπόσχεσή της να τον παντρευτεί και να αλλαξοπιστήσει. Την ακολούθησαν και οι γονείς της με δάκρυα και προσευχές για το άδικο πάθος του παιδιού τους. Οι ανακριτές την μεταχειρίστηκαν κατ' αρχήν με την προσφιλή τους τακτική, των κολακειών και κατόπιν τις φοβέρες και τις απειλές. Όμως η Κυράννα έμεινε ηρωικά τολμηρή και ατάραχη μπροστά τους. Ομολόγησε με θάρρος πως είναι Χριστιανή, ότι έχει ως νυμφίο της το Χριστό, στον οποίο ανήκει το σώμα και η ψυχή της. Για την αγάπη Του ήταν διατεθειμένη να χύσει το αίμα της και να δώσει τη ζωή της. Πως οι κολακείες τους, πολλώ δε μάλλον τα βασανιστήρια, δε θα στέκονταν εμπόδιο για την αγάπη της για το Χριστό, τον αληθινό Θεό. Μετά τη θαρραλέα ομολογία της σώπασε έσκυψε το κεφάλι της και με σεμνότητα άρχισε να προσεύχεται νοερά στον Κύριο, να την ενδυναμώσει στη μεγάλη δοκιμασία που πρόσμενε.

Οι τούρκοι ανακριτές βλέποντας τον ηρωισμό και την αμετακίνητη γνώμη της, ένοιωσαν ντροπιασμένοι και έγιναν θηρία από το θυμό τους. Την έριξαν στο πιο σκοτεινό και υγρό κελί της φυλακής. Ο ερωτύλος γενίτσαρος έλαβε την άδεια από τον διευθυντή της φυλακής να μπαίνει ότι ώρα ήθελε στο κελί της για να τη βασανίζει. Μαζί του έμπαιναν και άλλοι γενίτσαροι, οι οποίοι ξεσπούσαν επάνω της με ιδιαίτερη αγριότητα. Την έδερναν, την κλωτσούσαν, την κρεμούσαν από τα πλούσια μαλλιά της για ώρες στο ταβάνι του κελιού, μέχρι λιποθυμίας. Το βράδυ ο δεσμοφύλακας την κρεμούσε από τις μασχάλες όλη τη νύχτα, στο χειμωνιάτικο κρύο ώστε να μη μπορεί να κοιμηθεί. Όμως εκείνη, όχι μόνο υπέμεινε, με πρωτοφανή καρτερία το μαρτύριο, αλλά φαινόταν να το αντιμετωπίζει με χαρά και ικανοποίηση για χάρη του Χριστού!

Αλλά στην ίδια φυλακή υπήρχαν και άλλοι κρατούμενοι Χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες, και μαζί τους και κάποιες τουρκάλες, οι οποίοι έβλεπαν το μαρτύριο της Κυράννας και ήλεγξαν τον απάνθρωπο δεσμοφύλακα, ότι δε φοβάται το Θεό και βασανίζει μια αθώα. Αλλά εκείνος έγινε αγριότερος και τα βασανιστήρια συνεχίστηκαν για μια εβδομάδα.

Την επομένη ημέρα ο δεσμοφύλακας έγινε πιο επιθετικός και άγριος. Άρπαξε την Κυράννα, την κρέμασε με αλυσίδες και άρχισε να τη χτυπά αλύπητα με μια σανίδα. Οι άλλοι φυλακισμένοι άρχισαν να φωνάζουν και να διαμαρτύρονται, μαζί τους και οι τουρκάλες κρατούμενες. Ο δεσμοφύλακας άρχισε να τρέμει ολόκληρος και

έπεσε στο έδαφος μπρούμυτα να κλαίει γοερά.

Όμως την ίδια στιγμή η αγία ξεψύχησε, παραδίδοντας την ψυχή της στο Χριστό, τον Οποίο τόσο αγάπησε και Του χάρισε τη ζωή της, όπως ήταν κρεμασμένη, χωρίς να το καταλάβει κανείς. Σιμά τα χαράματα ένα εκτυφλωτικό φως κατέβηκε από τη στέγη της φυλακής και έλουσε το σώμα της αγίας, φωτίζοντας όλη τη φυλακή. Οι φυλακισμένοι ξύπνησαν έντρομοι και άρχισαν να φωνάζουν και να προσεύχονται! Οι τουρκάλες και κάποιοι Εβραίοι κρατούμενοι φώναζαν πως «το κρίμα της φτωχής Ρωμιάς θα μας κάψει»! έφτασε και ο δεσμοφύλακας, ο οποίος τρέμοντας κατέβασε το σώμα της από την κρεμάλα και διαπίστωσε το θάνατό της. Το φως άρχισε να ελαττώνεται και μια υπερκόσμια ευωδία πλημμύρησε τη φυλακή. Ο φύλακας σκέπασε το τίμιο λείψανο με σεβασμό και δόξασε το Θεό, που τον αξίωσε να δει τέτοια θαυμαστά γεγονότα. Προφανώς μετάνιωσε και έγινε Χριστιανός, πιθανότατα «κρυπτοχριστιανός».

Όταν ξημέρωσε διαδόθηκε σε όλη τη Θεσσαλονίκη η τελείωση της αγίας και η έκλαμψη του θαυμαστού φωτός. Οι τούρκοι ένιωσαν ντροπιασμένοι και έδωσαν την άδεια στους Ρωμιούς να παραλάβουν το σώμα της αγίας και να το ενταφιάσουν με τις δικές τους συνήθειες. Το έθαψαν έξω από τη Θεσσαλονίκη, αφού μοίρασαν για ευλογία και αγιασμό, σε τεμάχια, τα ματωμένα ενδύματά της. Ήταν 28 Φεβρουαρίου του 1751. Την ημέρα αυτή η Εκκλησία μας τιμά την ιερή της μνήμη. Ιδού λοιπόν και ο ηρωισμός των αγίων γυναικών της Εκκλησίας μας, εφάμιλλος των αγίων ανδρών!